

Els clubs de lectura a la llibreria: una pràctica *heteroescolar*

A la tardor del 2018, la nostra llibreria, El Petit Tresor, tenia tres anys acabats de fer. Va ser aleshores quan vam poder activar el nostre primer club de lectura. El 20 d'octubre del 2018 el club «La Butaca Vermella» celebrava la seua primera sessió amb una dotzena d'integrants. Per a l'equip de la llibreria aquell va ser un gran èxit. Enteníem que estàvem pujant un escaló enorme a la direcció del projecte que la llibreria portava al seu ADN: ser un autèntic agent dinamitzador i promotor de lectura.

El lector o lectora estaria en tot el dret de preguntar-se: si això dels clubs de lectura era tan important, per què van tardar 3 anys a iniciar el primer? La resposta és fàcil: no es comença un club de lectura en una llibreria d'un dia per l'altre.

Un recorregut lector abans d'arribar al club

I és que el club de lectura no és l'inici de la tasca de promoció lectora a la gestió de la llibreria. La tasca comença molt abans. Comença el dia que, per primera vegada, suggerim a una família una lectura adequada per a un xiquet o xiqueta. I no és qüestió de recomanar lectures una vegada: és qüestió de convertir això en una pràctica continuada. Encertar una vegada i una altra en el que és donar suport a una família a l'hora de consolidar el recorregut lector per a un dels xiquets o una de les xiquetes de la casa és clau. A l'exercici d'aquest acompanyament lector, la llibreria es guanya la confiança de la família.

A més, la pràctica d'entrar a la llibreria a triar un llibre o de concórrer per participar d'una lectura compartida, o d'un ta-

ller amb un professional de la il·lustració, o assistir a la presentació d'un llibre en la qual l'autor o l'autora està de visita i signa exemplars al final, o ser part de l'audiència d'un contacontes... tot això facilita que el xiqueta o la xiqueta comencen a apropiarse de l'espai de la llibreria, identifiquen el llibrer i la llibrera com a persones que poden fer de pont entre la incertesa respecte de quin títol triar i el moment plaent de la lectura a la llar. Després, una vegada que la confiança és sòlida, que la lectura és un hàbit consolidat i que el recorregut lector va ben encaminat, les famílies s'atreveixen a inscriure les filles i fills en un club de lectura. Tres anys ens va portar a nosaltres consolidar el procés: no ens atrevim a dir que això siga ràpid o lent.

La lectura com una activitat *heteroescolar*

I una de les coses més importants en el camí que va des de la primera recomanació d'un títol fins al moment d'inscriure el xiquet o la xiqueta a la plantilla d'integrants del club, és que sempre, sempre, es va entendre la promoció de la lectura com una activitat *heteroescolar*.

L'escola té una tasca fonamental pel que fa a l'ensenyament de la lectura i entenem que hi és insubstituïble, però, per desgràcia, molt sovint, aquesta tasca educativa està renyida amb el plaer estètic de la lectura literària. Hi ha un moment en què el plaer lector es divorcia de la tasca lectora. La infància tendeix a trobar la tasca lectora com una cosa contraposada al plaer de llegir.

En aquesta direcció, l'activitat de lectura que afirma i desplega el club de la llibreria ha d'aparèixer per a xiquetes i xiquets com una cosa del tot diferent del que proposa l'escola: el club ha de ser *heteroescolar* en el sentit que allò que cerca al voltant de la lectura, especialment a la lectura literària, és el plaer estètic de llegir i de conversar al voltant del que s'ha llegit, sense tenir res a veure amb la tasca lectora escolar o extraescolar.

Per ahí hem anat. Per ahí anem. Que en 2021 tinguem tres clubs de lectura i més de quaranta participants ens confirmen en el camí recorregut.